Manilla Ghafuris tale ved Humanistisk Samfunds ceremoni for Folketingets åbning

Taler
Manilla Ghafuri
Forperson for Rapolitics

Dato
3. oktober 2023

Sted
Johan Borups Højskole, København

Salaam til jer alle -

– Og kærligt salaam til jer FT-politikere

Inden jeg vil starte min tale vil jeg påpege min store taknemlighed over, at I er mødt op her i dag. Noget af min tale er ikke direkte henvendt til jer, men nærmere til jeres kollegaer. Dem der ikke er her.

Det er ikke jer, men de andre.

At tale på vegne af alle dem som ingen stemme har, at påpege uretfærdigheder og være med til at bidrage til et mangfoldigt og egalitært samfund.

Netop dette har altid været min ledestjerne i min ageren i civilsamfundet. Og er det igen i dag.

Med stor ydmyghed og stolthed ser jeg tilbage på min deltagelse, støtte, organisering og kamp på alle niveauer i hele landet.

At kæmpe for noget er en stor opgave, og det følger med et stort ansvar. Alligevel vil jeg gerne sige følgende:

Min kamp for menneskerettigheder handler ikke om at indføre rettigheder ind i den danske lovgivning,

for vi befinder os på et af de steder i verden hvor vi har de absolut bedste forudsætninger for at leve i et demokratisk velfærdssamfund, hvor menneskerettigheder er noget du har, og ikke noget du skal kæmpe for.

Min kamp handler om at italesætte hver gang menneskerettigheder krænkes. For jeg har erfaret, at det aldrig er tilfældigt, hvem det går ud over.

Min kamp handler i bund og grund om, hvordan vi som samfund, ikke kun som individer, men desværre også som en stat, nægter visse mennesker retten til at besidde rettigheder

Derfor er det nødvendigt at minde jer om, at der stadig er et diskriminerende arbejdsmarked, hvor ansøgninger bliver valgt fra på baggrund af tørklæde og ikke-dansk-klingende navne, og hvor minoriteter, marginaliserede og ressourcesvage borgere stadig oplever undertrykkelse i Danmark.

Jeg vil minde jer om, at gentrificeringen af boligkomplekser skubber borgere ud af deres hjem.

Jeg vil minde jer om, at økonomiske interesser ikke bør trumfe menneskerettigheder – at billig gas og olie kommer for en pris.
Prisen af at legitimere totalitære regimer, som undertrykker og krænker menneskerettigheder.

Jeg vil minde jer om, at der stadig findes racisme i Danmark - både i SuperBrugsen, på gaden, hos lægen, i politiet og på Christiansborg.

Jeg vil minde jer om, at der stadig bliver talt om os, og ikke med os.

Jeg vil minde jer om vores massive materielle overforbrug er skyld i moderne slaveri, klimakatastrofer og naturødelæggelse andre steder.

Jeg vil minde jer om, at kvinderettigheder også gælder for grønlandske kvinder.
Jeg vil minde jer om at fodbold ikke bør komme før menneskerettigheder.

Jeg vil minde jer om, at hvis I bliver ved med at vende os det døve øre, vil vi stoppe med at sætte vores lid til jer. Og hvor går man hen når demokratiet ikke virker efter hensigten, det ved jeg ikke engang, og jeg har ikke lyst til at finde ud

af det.

Meget af det, jeg har sagt, kan måske virke som gentagelser af, hvad I allerede har hørt før. Men måske forstår I ikke, hvor trætte vi er, hvor træt jeg er.

Det kan til tider føles som det rene Sisyfos arbejde - men når jeg alligevel bruger timevis, dagevis, månedsvis, årevis på aktivisme, er det fordi det ikke er et valg, men en nødvendighed.
For rettigheder er ikke noget man har, men noget man må kæmpe for.

Desværre har jeg hverken redskaberne i hånden eller magten i lommen til at gøre noget.

Men det har I, jeg har kun min stemme - som jeg kan prøve at råbe jer op med. Og prøve vil jeg, igen og igen. Og igen.

Jeg vil blive ved med at minde jer om hvordan verden ser ud på den anden side af Borgens vægge, ude i virkeligheden, hvordan livet ser ud for folk som er knapt så privilegerede som jer.

Vi er kun så privilegerede, som vi er, fordi andre ikke er det.

Derfor er vi nødt til at tage ansvar og kæmpe for dem, som vi har taget privilegierne fra.

Husk på, at I er her for at gøre Danmark, og ikke mindst verden, til et bedre sted at være, ikke for at forfølge personlige karrierer. Måske kan man gøre begge samtidigt?

Sidst, men ikke mindst vil jeg tilføje følgende:

Det er måske her jeg skal tilføje noget afsluttende, noget ekstra spicy eller smukt, men...
Det vil næsten føles som et angreb mod menneskerettigheder, hvis jeg ikke nævnte elefanten i rummet, Afghanistan. Eller min nationale indignation.

For tyve år siden besluttede I at sende soldater til det land, jeg engang kaldte mit hjem. Jeg er et levende vidnesbyrd på, at en anden piges sikkerhed og rettighed, var og stadig den dag i dag, er vigtigere end mine.

Men jeg står her foran jer i dag, for at minde jer om jeres efterslæb og medansvar som vi som krigsdeltagere i Afghanistan har.
I kampen for kvinder og pigers rettigheder, har I videregivet stafetten til Taliban, som lige nu frarøver millioner af kvinder og piger retten til at få en uddannelse og leve et værdigt liv.

Jeg finder det interessant hvilke fortællinger der får lov til at fylde når vi snakker om Afghanistan.
Jeg har manglet anerkendelsen, ærligheden og handlingen. og et afgørende spørgsmål er ikke blevet stillet fra vores fjerde magt

Hvis vi snakker om kampen for demokratiet og lige rettigheder for alle, så er målet langt fra nået. Hvis vi snakker om kampen for at vedligeholde en god alliance med USA og sikre Danmarks sikkerhed, så har I vel vundet.
Så hvordan føles sejren?

Husk nu, at der findes andre mennesker end dem, som er danske.

Kilde
Manuskript tilsendt af taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Åbningstale

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/manilla-ghafuris-tale-ved-humanistisk-samfunds-ceremoni-for-folketingets-abning